

گربه‌های ماده عموماً دارای چهار جفت غدد پستانی متقارن و دوطرفه هستند (قدامی سینه‌ای، خلفی سینه‌ای، قدامی شکمی و خلفی شکمی) (شکل ۱-۱۴) (سیلور، ۱۹۶۶). هر غده پستانی از چندین قسمت تشکیل شده است که توسط چهار تا هشت مجرا با دهانه‌های جداگانه به هر سرپستان تخلیه می‌شوند (اسچامر و همکاران، ۱۹۸۱؛ داسیلوا و همکاران، ۲۰۰۶). سر پستان‌های اضافی غیرعملکردی گاهی اوقات در ناحیه مغابنی قرار دارند که به هیچ بافت پستانی متصل نیستند، اما نباید با سرپستان‌های اضافی که عملکردی هستند اشتباه گرفته شوند. بافت پستان گربه هم گیرنده‌های استروژن و پروژسترون را بیان می‌کند و هم باعث تحریک آنها می‌شود و این گیرنده‌ها در دوران بلوغ و در دوران آبستنی به ترتیب به تکثیر اپیتلیال بافت پستان و ماموژنز منجر می‌شوند (مول و همکاران، ۱۹۹۶؛ دلاس مالوس و همکاران، ۲۰۰۲؛ میلانتا و همکاران، ۲۰۰۵). در طی شیرواری، غلظت ترکیبات شیر (همچون کل مواد جامد، پروتئین خام، چربی، لاکتوز) به‌طور قابل توجهی بر اساس محل غده پستانی (سرپستان) و همچنین مرحله شیرواری، رژیم غذایی، و تعداد نوزادان متفاوت است (جیکوبسون و همکاران، ۲۰۰۴).



شکل ۱-۱۱. تخمدان گربه تشریح شده که اجسام زرد چندانایی را نشان می‌دهد. (تصویر تهیه شده توسط دکتر ایم جانسون).